

عنوان مقاله:

پهنه بندی شاخص آسیب پذیری آبخوان فارسان با استفاده از مدل دراستیک

محل انتشار:

دومین همایش ملی بهداشت محیط، سلامت و محیط زیست پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

شیوا ذوالفقاری دهکردی - دانش آموخته کارشناسی ارشد آلودگی محیط زیست دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد

هادی زارعی محمود آبادی - استادیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد

علی اکبر جمالی - استادیار دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد

خلاصه مقاله:

آسیب پذیری به عنوان یک استعداد ذاتی سیستم آب زیرزمینی در نظر گرفته می شود که وابسته به میزان حساسیت این سیستم به تأثیرات انسانی و یا طبیعی می باشد. در این تحقیق با استفاده از مدل هم پوشانی دراستیک و سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS) پتانسیل انتقال آلودگی سطحی به سفره آب زیرزمینی شهرستان فارسان با توجه به ویژگی های زمین شناسی، هیدرولوژی و هیدروژئولوژی منطقه مورد مطالعه مورد بررسی قرار گرفت. در این روش هفت عامل هیدروژئولوژیک موثر بر آلودگی آب های زیرزمینی ترکیب شدند. این عوامل عبارتند از: عمق سطح ایستابی، تغذیه خالص آبخوان، محیط آبخوان، محیط خاک، توپوگرافی، منطقه غیر اشباع و هدایت هیدرولیکی. نقشه آسیب پذیری نهایی آبخوان از تلفیق هفت لایه بدست آمد. نتایج مربوط به حریم های مختلف کیفی نشان داد که حریم کیفی منطقه مطالعاتی در چهار رده حریم های خیلی کم، کم، متوسط و زیاد قرار دارد که به ترتیب 16/75 درصد، 36/5 درصد، 25/22 درصد و 21/53 درصد از وسعت آبخوان را در بر گرفته است. نقشه پتانسیل آلودگی نشان داد نوار مرکزی به سمت شمال غربی آبخوان از پتانسیل آلودگی بالایی برخوردار بوده و بایستی مورد مدیریت اصولی قرار گیرند.

کلمات کلیدی:

پتانسیل آلودگی، مدل دراستیک، سیستم اطلاعات جغرافیایی، تحلیل عاملی، آبخوان فارسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/423787>

